

**Polischef: Vi avbryter
om säkerheten brister**

Musikfestivalen i Kungsträdgården.

Stockholms regionpolischef Ulf Johansson känner inget dåligt samvete efter DN:s avslöjande om sexövergrepp på We are Sthlm- festivalen som polisen förteg. Orsaken till att informationen aldrig spreds tror han handlar om en ”normalisering” av brott bland unga. Inför sommaren kan Johansson tänka sig övervakningskameror och – om attackerna upprepas – att festivalen avbryts.

När fick du reda på övergreppen mot unga kvinnor på We are Sthlm?

– En allmän kännedom om fenomenet, det har jag ju haft i tio år som tidigare chef för Citypolisen. Omfattningen av det här fick jag klart för mig i samband med att det publicerades av DN. För då började man titta ... oj, oj, oj, är det så här stort?

Hur reagerade du?

– Det är ju helt oacceptabelt att vi ska ha unga kvinnor, tjejer, barn – många är ju under 15 år – som ska utsättas för det här i konsertmiljön, som ska vara någonting trevligt inför skolstarten. Väldigt många kvinnor har utsatts för sexuellt ofredande.

Hur ser du på att det har blivit en världsnyhet att Stockholmspolisen inte informerade om detta?

– Ja, utifrån Köln kan man förstå att det finns en undran. När det sätts ett riktigt extremt strålkastarljus länder det till eftertanke. Vi har bekymmer på många olika ställen i samhället, vi hör många unga kvinnor som berättar om hur det ser ut och det är inte bara på festivaler.

En annan fråga gäller varför det är så få som har åtalats? DN har hittills bara kunnat rapporta om en enda åtalad.

– Huvudorsaken är de extremt svåra förutsättningar som blir i folksamlingar.

Känner du dåligt samvete?

– Nej. Men jag känner ett ansvar för och en revanschlusta att göra ett bättre arbete inför i år.

Din tyska motsvarighet i Köln, där polisinsatser och information också brustit, beslutade sig för att avgå. Hur ser du på det?

– Jag kan inte de omständigheterna tillräckligt väl och passar på den frågan.

Har du själv funderat på att avgå?

– Nej. Det är inte jag som avgör, det är min uppdragsgivare. Genom att anmäla till särskilda utredningar har jag varit mån om att eventuella rättsliga felaktigheter utreds.

Borde du ha känt till övergreppen?

– Både ja och nej. Vi summerade det som att det var en lugn tillställning och utifrån det fördjupar man sig inte mer vid tillfället. Jag tror att de som behövde veta har jobbat hårt med det. Vi hade bland annat en kampanj under den sista festivalen angående gränserna. Man har stått på scen och sagt: ta hand om varandra, fundera på var ni har händerna, tänk på det här.

– Men borde jag ha vetat? Då kan jag tycka så här: en av de viktigaste slutsatserna är ju att bilden ska vara korrekt. Och det ska den vara till mig och till er i massmedierna och till alla andra.

I stället spreds bilden av en lugn tillställning. Varför blev informationen inte korrekt?

– Det kan jag egentligen inte svara på. Jag tror att normaliseringen i Stockholm bidrar. Vi har 50 misshandelsfall per dygn, ett stort antal personrån, två skjutningar i veckan och allt det påverkar bilden av vad som sticker ut. Och här har vi en hemläxa att göra.

I veckan dömdes en 15-årig pojke för sexuellt ofredande och misshandel mot två unga tjejer. Vittnesmålen visar att gärningsmannen försökte stoppa ned sin hand i den ena tjejens byxor, att han slog den andra i ansiktet och att killar som stod omkring skrattade.

Räcker det då att säga ”fundera på var ni har era händer”?

– Nej, det gör det ju inte. Och det vi har gjort i övrigt är att titta på vad vi ska ha för metodik. Hur ska vi kunna gripa och låsa in dem som gör det här? Vi och arrangören vill ju inget hellre än att det här ska fungera utan bekymmer. Men i ett folkhav där det är mörkt, trångt, eländigt och det är snabba rörelser ... det är ingen lätt bevisfråga.

– Då valde man, när lagföringsdelen var svår, att försöka avvisa så många som möjligt. Ser vi riskbeteenden, då tar vi ut personerna härifrån.

En av dina underchefer, Peter Ågren, sade i DN att polisen tar politiska hänsyn i det man säger utåt. Har han fel?

– Peter Ågren är en våra absolut bästa poliser här i Stockholm med lång erfarenhet, så man kan inte bortse från vad han upplever. Men när vi funderar på hur vi ska ha det så ska vi inte ta de hänsynen. Sen är det väldigt många gränsdragningar som är svåra. Det absolut viktigaste måste ju vara att vi återger bilden som den är, det är grunden. Sen

måste vi fundera: är uppgifterna relevanta eller inte i det enskilda fallet? Och det är en av slutsatserna efter We are Sthlm, att vi måste bli bättre på det.

De interna polisrapporter som DN har läst beskriver en grupp om cirka femtio ensamkommande flyktingbarn som återkommer varje kväll och gör sig skyldiga till sexuella ofredanden och misshandel. Det står också att varken polisen eller samhället i övrigt har de verktyg som krävs för att förhindra att dessa ungdomar återfaller i brott.

Hur ser du på det?

– Vi har ju flera hundra ensamkommande flyktingbarn i Stockholms city. Och samhällets insatser är helt otillräckliga, det kan jag säga. Många av dem är ju förhårdade redan när de kommer hit och de är väldigt unga. Jag har en uppfattning om att de står för en rätt stor del av brottsligheten i stadskärnan.

– Vår svenska apparat är inte byggd för det antal som kommer in i form av unga killar som skulle behöva vård, stöd och allt möjligt. Det innebär inte att det inte fanns andra som begick de här brotten under festivalen. Men de här stack ut som ett fenomen.

Är det relevant att prata om brottsaktiva ensamkommande?

– Ja, det kan jag tycka att det är. Absolut. Det är ändå en grupp som kommer med liknande förutsättningar och som behöver ett stöd-paket i någon form för att komma ur det här.

Tillbaka till festivalen, vad vill du säga till de föräldrar nu som inte vill att deras döttrar går dit?

– Polisen ska tillsammans med festivalorganisationen göra allt vi kan för att säkerställa ordning och säkerhet. Vi kommer att titta på resurs, metoder och kommunikation. Och jag tycker att kan ska säga till föräldrarna: följ med era barn den här gången. Det skulle stärka oss mycket, vi har alldeles för lite vuxna ute.

Skulle inte många tonåringar tycka att det vore pinsamt?

– Jo, det tror jag till viss del. Men om många föräldrar går dit och säger ”nu manifesterar vi mot det här”, så kanske det kan vara en väg.

Under den senaste festivalen var man nära att dela upp publiken efter kön.

– Jag tycker att det är en begränsning för de kvinnor som är där, så jag vill undvika det och tycker att man borde fundera på andra lösningar.

Hade man haft hjälp av övervakningskameror?

– Kanske en viss hjälp. Men jag tror att det är svårt även med kameror i de sammanhangen.

Är det ett alternativ inför sommaren?

– Jag tycker alltid att man ska pröva det, man ska vara öppen och se: kan det vara ett alternativ. Och så får de som kan det här se om det kan vara något för oss.

Hur långt iväg ligger punkten där polisen går upp på scenen och säger ”nu avbryter vi”?

– Det vet inte jag för tidigare år. Men tanken har slagit mig inför 2016. Om man inte kan garantera en trygghet och säkerhet som är rimlig så får man nog överväga det. Vi ska inte behandla Stockholm stad på annat sätt än andra

arrangörer, det är viktigt. Och vi ska stå för vår polisiära bedömning.

lasse.wierup@dn.se

Lasse Wierup lasse.wierup@dn.se